

પારસી બાળકો માટે, ૬૬૪૦

નરયોશ્તી મન્જુષ્ય.

(સુધારા તથા વધારા સાથે)

અસલ રચનાર

મરહુમ એરવદ ફરહુનજી નોશરવાનજી રખાદી.

સાતમી આવૃત્તિ.

પ્રગટ કર્તા

દી. લખમીદાસની કુંપની.

મુંબઈ.

ટ્રાઈ પ્રાંટીંગ પ્રેસમાં

સંખ્યએલ હાર્થમ પ્રીટરે છાપ્યું છે.

૧૮૯૭.

કૌંમલ આર આના.

પારસી બાળકો માટે,

જરથોશ્તી મજહબ.

(સુધારા તથા વધારા સાથે)

અસલ રચનાર

મરહુમ એરવદ ફરહનજી નોશરવાનજી રખાડી.

સાતમી આવૃત્તિ.

પ્રગટ કર્તા

દી. લખમીદાસની કુંપની.

મુંબઈ.

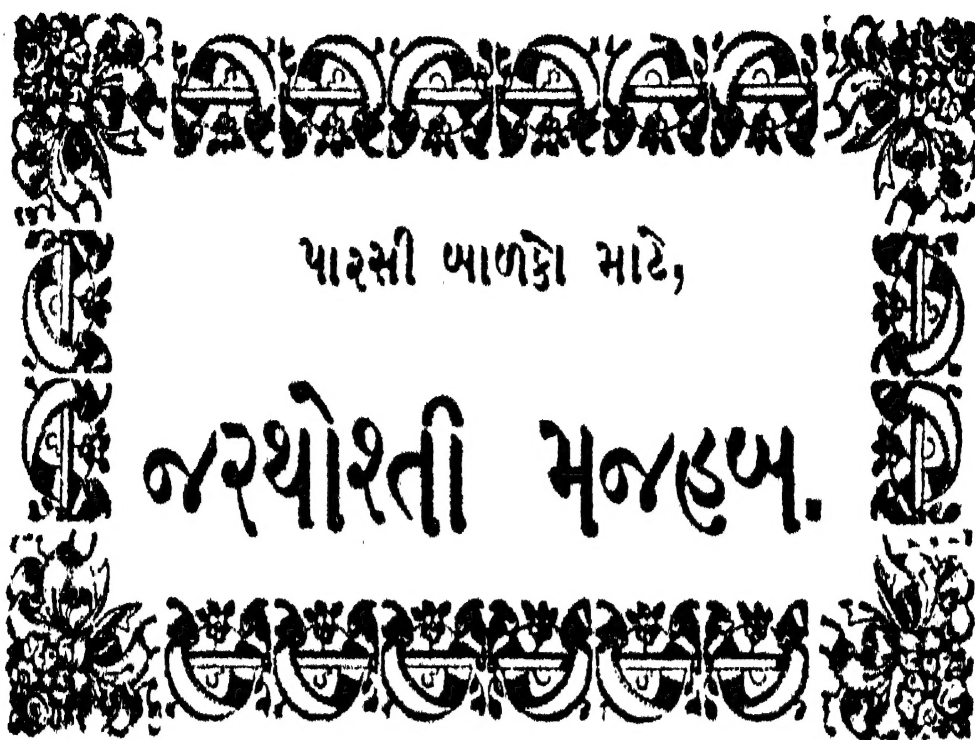
ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસમાં

સેમ્યુઅલ હાઈમ પ્રીટરે છાપ્યું છે.

૧૮૯૭.

કૌંમત ચાર આના.

આ ચોપડી સને ૧૮૪૭ ના ૨૦ મા કાયદા તથા સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા કાયદા
પ્રમાણિ રેજીસ્ટર કરાવેલી છે, અને તેને લગતો સર્વે હક્ક હી. લખમીદાસની
કુળે ખરીદ કરી છે; માટે ખરીદદારની રજીસ્ટર કોઈએ
આ જરૂરથી મજબૂત છાપવા અથવા છપાવવો નહીં.

પારસી બાળકો માટે,

જરથોશ્તી મંજહપ્પ.

પારસી બાળકો માટે, જરથોશ્તી મન્ત્રહબ્બ.

(બીજી આવૃત્તિ વીશે વરતમાન પત્રોના મત.)

રાસ્ત ગોફતાર, તા. ૧ લી ફેબ્રુવારી ૧૮૭૪.

..... આ પુસ્તકમાં બાળકોને જરથોશ્તી મન્ત્રહબ્બના મુલતત્વનું દુક જ્ઞાન મળે એવા નાહાના નાહાના સેહેલા પાઠ દાખલ કરેલા છે, જેના પેહેલા ભાગમાં પારસી-આના વતન, તવારીખ, પેગમબર તથા તેની દીન વીશેનું સાધારણ જ્ઞાન સમાવેલું છે અને બીજા ભાગમાં સાધારણ તથા શરૂઆતના અવસ્થામાં માએની સાથે પ્રગટ કર્યા છે, આ નાહાની પોથી દરએક બાળકને ઉપયોગી છે.

જામે જમશેદ, તા. ૧૪ મી અક્ટોબર ૧૮૭૩.

..... આની અંદર જરથોશ્તી બાળકોને શરૂઆતથી ધરમની કેળવણી આપવા લાયક સેહેલી સેહેલી બાળકોને સંગ્રહ કર્યા છે માટે તે પારસી બાળકોને શીખવા આપવાને ઘણી સારી અને ઉપયોગી માલમ પડે છે.

અખબારે સોદાગર, તા. ૧૩ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૭૩.

..... આ કેતાબમાં જરથોશ્તીઆને લગતી પરચુટણ બાળકો તથા શરૂઆતના થોડાક અવસ્થા તેની માએની સાથે સવાલ જવાબના આકારમાં સોજે હુરકે અને ખુલી રીતે બાળકોને સેહેલાઇથી વાંચવા થકી છાપવામાં આવ્યા છે.

યજ્ઞદંપરસ્ત, તા. ૨૧ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૭૩.

..... આ યજ્ઞદંપરસ્તના પેહેલાં પુસ્તકની તથા બીજાં કેટલાંએક પુસ્તકની સાહાઇતો લઇને ધરમ સંબંધી નાહાના નાહાના ઘડા જરથોશ્તી બાળકો સાથે રચ્યા છે.

સાંકળીઝી.

ભાગ ૧ લો.

જરથોસ્તીઓને લગતી પરચુટણ વ્યાખ્યા.

	સફા.
૧. ખોદા વીશે.	૧
૨. સુદરેહ અને કુસ્તી... ..	૩
૩. માજદયસની દીન	૫
૪. પેગમખર જરથોસ્ત	૯
૫. અશો જરથોસ્તના મોજેજા	૧૨
૬. અવસ્તામાંથી માજદયસની દીનનાં થોડાંક પ્રમાણ... ..	૧૬
૭. રોજ, માહ, ગહમખાર અને ગાથાનાં નામો	૧૮
૮. પારસીઓનું અસલ વતન—ઈરાન	૨૦
૯. ઈરાનના યજ્ઞદાંપરસ્ત પાદશાહો અને પેહેલ- વાનોનાં નામો... ..	૨૩
૧૦. પારસીઓનું ઈરાનથી હાંદુસ્તાનમાં આવવું	૨૬

ભાગ ૨ જો.

—: ૦ :—

શરૂઆતના થોડાક અવસ્તા માએની સાથે.

								સફા.
૧.	આપેમૂ વોહ	૨૫
૨.	અહુનવર	૨૫
૩.	નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની	૨૬
૪.	જસ મે અવંધુહે મજદ	૨૭
૫.	કદમી નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની	૨૮
૬.	કદમી કુસ્તી કરી રહીને પટવાની દોવા	૨૯
૭.	નીરંગ આખેજર લેવાની	૩૦
૮.	સરોશ બાજ	૩૦
૯.	બાજ જમવાની	૩૯
૧૦.	દીનનો કલમો	૪૦
૧૧.	દીનનો કલમો અવસ્તામાં..	૪૧

— — —

દીબાચો અસલ રચનાર તરફનો.

—: ૦ :—

“જરથોસ્તી બાળકોને શરૂઆતથી ધર્મની કેળવણી આપવા લાયક સેહેલી સેહેલી બાળકોનાં સંગ્રહની એક નાહાની પોથીની જરૂર મને મારા કામના સંબંધે જણાયાથી, કમતરીને માજદીઅસની દીનની દેતાઓમાંથી તેવી બાળકો ચુંટી કાઢીને યજ્ઞજરદી સને ૧૨૪૧ માં “પારસી બાળકો માટે જરથોસ્તી મજહબ” એવે નામની ચોપડી છપાવી હતી; જેની સઘળી નકલો ખપી જવાથી. તેને ઘટતી રીતે સુધારીને તેની આ બીજી આવૃત્તિ બાહર પાડી છે.

આએ કેતાબ (બીજી આવૃત્તિ) તદઅર કીધા પછી, દસ્તુરજી સાહેબ પેશોતનજી બેહેરામજી સંજાણા પાસે હું લઈ ગયો હતો, તેવણે એક દહાડે ફરસુદને વખતે મને બોલાવીને મારી પાસે એ કેતાબ વંચાવી અને તેમાં જે કાંઈ તેવણને સેહેજ ફેરફાર કરવા જોગ દેખાયું, તે તેવણના ફરમાવ્યાથી મેં કર્યું છે.”—

રચનાર.

દીબાચો સાતમી આવૃત્તિનો.

આ નાહનું પુસ્તક તેના અસલ રચનારે કેટલાંએક પુસ્તકોને આધારે રચેલું છે. એનાં પેહલ્લા ભાગમાં આવેલી પરચુટણ બાળકોની રચણા અસલ મુજબ હમોએ કાયમ રાખી છે, અને એનો બીજો ભાગ જેમાં શરૂઆતના થોડાક અવસ્તા સમાવેલા છે તેની રચણામાં તથા તેના તરજુમામાં ઘટતો સુધારો તથા ફેરફાર, એ બાબદમાં એક અરથ પાસે કરાવ્યો છે. સદે ૪૧મે આવેલો અવસ્તામાં

આમાં નવોજ ઉમેર્યો છે, જે નવજોત માટે

ની થઈ પડશે.

એના અસલ રચનારે એ પુસ્તક લખતાં, ભાગ નીચે લખેલાં પુસ્તકોની મદદ લીધી હતી તે અત્રે નોધી જરૂર જણીને તેમ કીધું છે:—

૧. દરતુર પેશોતનજી બેરામજી સંજ્ઞણાએ યજ્ઞજરદી સને ૧૨૩૩માં બનાવેલું જરથોસ્તનામું (સ. જ. ના.)

૨. શેઠ ખુરશેદજી રશતમજી કામાજીએ યજ્ઞજરદી સને ૧૨૩૯માં રચેલું જરથોસ્ત નામું.

૩. એરવદ પેશોતનજી કાવસજી રખાડીએ યજ્ઞજરદી ૧૨૩૯માં બનાવેલી અને દરતુર હોશંગજી જામારપજી જામારપ આસાજીનાએ તપાસેલી હાદીએ માજદયસ્તાન.

૪. યજ્ઞદાંપરસ્તનું પુસ્તક ૧લું, સને ૧૨૪૭નું.

૫. એરવદ રશતમજી રતનજી દાદાચાનજીએ યજ્ઞજરદી સને ૧૨૩૧માં બનાવેલી જરથોસ્તી બચાંએને વાસ્તે ધરમનીતી (જ. બ. ધ. ની.).

આ કેતાબના રચનાર ગુજરી ગયાથી તેઓનાં વારસ પાસેથી એનો હક વેચાતો લઈને ત્રીજી આવૃત્તિ છાપી છે. એ કેતાબ પર હવે સરવે હક હમારા છે.

શેજ ૬ ઠો માહ ૩ જો
સને ૧૨૬૭ યજ્ઞજરદી
તા. ૧૬ મી નવેમ્બર
સને ૧૮૯૭ ખસ્વી.

દી. લખમીદાસ

જરતોશ્તી મજહબ.

ભાગ ૧ લો.

ખોદા વીશે.

સવાલ.—તમે પારસી લોકો કાણુને માનો છો ?

અમે એકલા એક ખોદાને માનીએ છીએ.

...—ખોદા એટલે શું ?

જ.—તમામ પેદાયશને પેદા કરનાર અથવા દુનિયાનો
માહેબ.

સ.—ખોદાનો આકાર કેવો છે ?

જ.—ખોદાનો આકાર નથી.

સ.—ખોદા ક્યાં છે ?

જ.—ખોદા સઘળી જગાએ હાજર છે; તે આપણને
જોઈ પણ આપણે તેને જોઈ શકતા નથી.

ખોદા આપણને જોએછે—પણ આપણે તેને જોઈ

શકીએ ?

જ.—કારણ કે ખોદા જેમી અથવા નહીં દેખાય એવો છે, તેથી આપણે તેને જોઈ શકતા નથી; પણ આપણે જે વિચારીએ, બોલીએ અને કરીએ તે સધળું તે સાહેબ જાણે છે અને જાણે છે.

સ.—આપણે જે વિચારીએ, બોલીએ, અને કરીએ, તે ખોદા જાણે છે, ત્યારે આપણને આએ દુનિયામાં ઈવી રીતે ચાલવું જોઈએ ?

જ.—આપણને આએ દુનિયામાં સારી રીતે ચાલવું જોઈએ; એટલે સાફ વિચારવું, સાફ બોલવું અને સાફ કામ કરવું જોઈએ.

સ.—તમે પારસી લોકો એકજ ખોદાન ઉપરથી તમે ડાણ લોકો કહેવાતો છો ?

જ.—અમે ખોદાપરસ્ત એટલે ખોદાની પરસ્તેશ અથવા બંદગી કરનાર અને એકજ ખોદાને માનનાર કહેવાઈએ છીએ.

સ.—તમે ખોદા સિવાય બીજા કોઈને માનતા નથી, ત્યારે તમે આતશ, પાણી, સુરજ, ચંદ્રમાહ વગેરે ચીજો સાંમે ઉભા રહી, તેને નમીને બંદગી કરો છો, તે શું તેનું માન્યા બરાબર નથી ?

જ.—અમે આતશ, પાણી, સુરજ,

રેને ખોદા કરીને માનતા નથી—પણ તેઓને ખોદાએ પેદા
કીધેલી ચીજો માહેલી ઘણીજ નરી અને પવિત્ર ચીજો જાણી
નો કબલો કરીએ છિએ એટલે તેની સન્મુખ ઉભા રહીને
મોદાએ તેનામાં જ ગુણો મુક્યા છે, તેની વખાણ સાથે
મોદાની ખંદગી કરીએ છિએ.

સુદરેહ અને કુશ્તી.

સ.—તમારી દીનની નીશાણી શું.

જ.—સુદરેહ અને કુશ્તી.

સ.—સુદરેહ એટલે શું ?

જ.—કાયદા ભરેલો મારગ.

સ.—સુદરેહ શાનો અને કેવા રંગનો બને છે ?

જ.—રૂના સફેદ કપડાંનો બને છે.

સ.—સુદરેહ ઉપર ગેરેખાન છે તેની મતલબ શું ?

જ.—ગેરેખાન એટલે ઇમાન અથવા એતેકાદનો સા-
હેબ; અને તે એવો અર્થ જણાવે છે કે જણે સુદરેહ પેહેડેલો
જી પાક ખોદાતાલાની તરફથી જ દીન તેને
આસ્તવાર ઇમાન સાથે રહીને આએ કુ-
નાર છે.

સ.—કુશ્તી એટલે શું ?

જ.—જરતોશ્તી દીનનાં ફરમાનની હદની અંદર રહેવાનો કમરખંદ.

સ.—કુશ્તી શાની અને કેવા રંગની બને છે ?

જ.—સફેદ બિનની બને છે.

સ.—સુદરેહ-કુશ્તી સફેદ રંગનો છે તેની મતલબ શું ?

જ.—સફેદાઈની મોરાદ અશોધ, પવિત્રાધ, ખાલે સી, અને સફાઈની છે; યાને આ ખુખીઓ પ્રમાણે જરતોશ્તીઓએ રહેવું જોઈએ.

સ.—કુશ્તી ખાંધતાં ૩ આંટા કમર ઉપર આવે તેનું કારણ શું ?

જ.—હુમત, હુખત, અને હુવરેશત કે જનો અર્થે તોશ્તી ધર્મનાં ફરમાન પ્રમાણે સાડાં વીચારવું, સાડાં બોલવું અને સારા કામ કરવાનો છે, તે મુજબ ચાલવાને તે કુશ્ત ખાંધનારો જરતોશ્તી બંધાયેલો છે તેની નીશાની બતાવે છે.

સ.—કુશ્તી ખાંધતાં ૪ ગાંઠ વાળે છે, તે દરએક ગાંઠ વાળતી વખતે શું ઠેરાવ કરે છે ?

જ.—પેહેલો ગાંઠ વાળતી વખતે “ જો... ” બીજો—“ જરતોશ્તી દીન ખરી છે; ” ત્રીજો—“ મોકલેલો સાચો પેગમ્બર છે; ” અને ચોથો નેકી કરું.”

માજદયસની દીન.

-તમારી દીનનું નામ શું ?

-માજદયસની જરતોશ્તી દીન.

જદયસની દીન એટલે શું ?

જદને માનવાની દીન.

હાંડુ

જરતોશ્ત, જે જ પેગમ્બર ધણો પાક,
તે ખોદાનો વાહાણો હતો.

સ.-જરતોશ્ત ખોદાની માયની શું થાય છે ?

જ.-એ ખોદાની માયની “ ધણોજ ઝગડો સેતારો ”

મેમ થાય છે.

સ.-પેગમ્બર એટલે શું ?

જ.-પેગમ્બર એટલે ખોદાને ત્યાંથી પેગામ લાવ-
નાર અથવા ખોદાઈ ફરમાન જહેર કરનાર.

પેગમ્બર જરતોશ્ત એ ધર્મ ક્યાંથી લાવ્યો હતો ?

જદાની દરગાહથી.

જરતોશ્ત ઠાણને સાડ દીન લાવ્યો હતો ?

જ.-તમામ આદમ જાતને વાસ્તે.

સ.-ખોદાતાલાંચે આપણુ આદમ જાતને
દીન શું કરવા મોકલી ?

જ.-દાદાર અહુરમજદે દીન એટલા ર
કે આપણે તે દીનના તરીકા મુજબ ચાલીએ
હાંનમાં મુખ્ય મેળવ્યે.

સ.-પેગમ્બર જરતોશ્ત દાદાર
ગાહે કેમ પોંહોંચ્યો હતો ?

જ.-ઘરાન દેશમાં વેહદાએતી નામના
એકાંત જગો ઉપર પેગમ્બર જરતોશ્ત પોતાનું તન
કરીને ખોદાની બંદગીમાં મશગુલ હતો, ત્યાં બહુમન
શાસ્ત્રબંદ નામનો ફરેશ્તો આવ્યો, તેની સાથે જરત
શતને વાંતચિત થતાં—બહુમનના પુછવાથી જરતોશ્તે ખોદ
તાલાના ફરમાન મુજબ ચાલવાની ખાહેશ બતાવી, ત્યાં
તેણે એક પલ્લર આંખ વીંચવા સાડ જરતોશ્તને ફરમાવ્યું
જરતોશ્તે તેમ કીધું અને પાછી આંખ ઉઘાડીને જોયું તો, તે
પોતે મીનોઈ જહાંનમાં પહોંચ્યો હતો.

સ.-પેગમ્બર જરતોશ્ત દાદાર અહ
શું લાવ્યો હતો ?

જ.-દાદાર અહુરમજદે જ

૧. અને ૨૧ તુશક સમજવી-માજદ્ય
 ૧ લેદાથી જાણીતો કીધો; પછી તે ૨૧
 એક આદર પુરજીન મેહેર નામનો આતશ
 વરતું ઝાડ; એ ત્રણે ચીજ તેને આપી આગ
 થો હતો.

૧.માં મુખ્યે કંઈ કંઈ બાબદો હતી ?
 કીતાબમાં ખોદાએ દુનિયાની
 ૧. કાંઈ તેની હકીકત હતી; ખીજી ૭
 તું, ખગોળ વિદ્યા, અને રસાયન શાસ્ત્ર વગેરે
 જાતના હુન્નરો બનાવવાની વાત હતી; અને ત્રીજી
 ૧૧માં માજદ્યસની દીનની તમામ હકીકતો અને
 નસાફ કરવાની બાબદો વગેરે હતી.

સ.-તે મીનોઈ સરોવરનાં રોપામાં શું કરામત હતી ?
 જ.-તેનાં જ પાદડાં ફુટતાં હતાં, તે દરએક પાદડાં
 ઉપર કુદરતથી એવું લખાયલું હતું કે “ગોસ્તાસ્પ તું લલી
 દીનને કબુલ કર.”

૨. આદર પુરજીન મેહેર આતશમાં શું ખુબી હતી ?
 આતશ વગર બળતણે હંમેશ રોશન રહેતો,
 ૧૧ કાંઈખી ચીજથી ખુબતો નહી હતો;
 રતોશ્ત પોતાના હાથમાં રાખતો અને

ખીજઝોનાં હાથમાં પણ આપતો હતો,
કાંઈ પણ ઇજા પહોંચતી નહીં હતી.

સ.—પેગમ્બર જરતોસ્તે એ દીન કે
દેશમાં જાહેર કીધી ?

જ.—ઈરાન દેશના બલખ શહેરમાં.

સ.—તે વખતે ઈરાન દેશને

જ.—કઆની ટાલાનો ગુસ્તાર.

સ.—માજધ્યસની દીન પેહેલવેહેલા

કીધી હતી ?

જ.—જરતોસ્તનાં કાકાનાં છોકરા મેદયોમાહ
અરાસ્પા નામના રાખ્સે.

સ.—તમારી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ.—અમારી દીનમાં ત્રણ મોટાં ફરમાનો છે :—

(૧) હુમત, (૨) હુખત, અને (૩) હુવરેશ્ત; એટલે
નેક વિચારવું, નેક બોલવું અને નેક કામ કરવું.

સ.—તમારી દીનની મોટી ખુશી શું છે ?

જ.—સફાઈ તથા સુધડાઈ રાખવી
આખાદી રાખવી.

પેગમ્બર જરતોશ્ત.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્ત ઠાણની ઝોલાદ અથવા માનદાનનો હતો ?

જ.—પેશદાદ્યાન ટાળાનાં પાદશાહ ફરેફુનની ઝોલાદનો હતો.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્તનાં માખાપનું નામ શું ?

જ.—માએનું નામ દોગદો અને ખાપનું નામ ગોરશસ્પ.

સ.—કટલાએક લોકો અને જરતોશ્ત સપિતમાન કરીને તે સપિતમાન ઠાણ હતો ?

જ.—જરતોશ્તનાં ખાનદાનનાં નવમાં પુરશનું નામ સપિતમાન હતું; તે ધણો દાનાવ, પરેહજગાર, અને નામવર ખસ હતો, માટે તેની ઝોલખાણને વાસ્તે, જરતોશ્તને તેની સખત આપેલી છે.

સ.—જરથોશ્તની ઝોલાદ પાદશાહ ફરેફુન પછી સુધી ગણાય છે ?

રહ, જે આએ દુનિયામાં પેહેલવેહેલું નું, તેના નામ સુધી ગણાય છે.

જમ જરતોશત, પોશશસ્પ, પેતેરસ્પ, અરવંદાં
હેચેદસ્પ, ચખ્ખશનુશ, પદરશને, હરદરશને, હરદાર, સપિત
માન, વેજશને, અજ્જમ, રંજશને, દોરાશરૂન, મીનોચેહેર
એરચ, ફરેદુન, આથવીયાન, વીવંધાન, તેહમુરસ્પ, હોશંગ
સીયામક અને ગયોમરદ.

સ.—અશો જરતોશતની ઓરતનું નામ શું ?

જ.—જરતોશતની ઓરતનું નામ હવોવી.

સ.—શીત જરતોશતને કેટલાં ફરજંદ થયાં હતાં ?

જ.—૬ ફરજંદ થયાં હતાં; તેના નામ—(૧) એસદ
વાસતર, (૨) ઉરવમતતનર, અને (૩) ખુરશેદચેહેર, એ
બેટા; તથા (૧) પરીન, (૨) સરીત અને (૩) પોરો
એ ૩ બેટીઓ.

સ.—પેગમ્બર જરતોશતનો જન્મ કયા શહેરમાં
થયો હતો ?

જ.—ધરાન દેશનાં રએ નામનાં શહેરમાં પેગમ્બર
જરતોશત જનમ્યો હતો.

સ.—કયે રોજ પેગમ્બર જરતોશતનો જન્મ થયો હતો

જ.—ખોરદાદસાલને દહાડે પેગમ્બર જન્મ
નમ્યો હતો.

સ.—તમારા પેગમ્બરને પેદા થયા
રહી સને ૧૨૬૫માં કેટલાં વરસ થયાં

જ.-પેગમ્મર જરતોશ્તને જનમ્યાને ઉરદપ (ખત્રી-
શો પંચાણુ) વરસ થમાં.

સ.-પેગમ્મર જરતોશ્તે માજદયસની દીન જહેર
કીધી ત્યારે તેની ઉમ્મર કેટલાં વરસની હતી ?

જ.-૪૦ વરસની ઉમ્મરે પહોળ્યા પછી માજદ
યસની દીન જહેર કીધી.

સ.-પેગમ્મર જરતોશ્ત પેદા થવાની અગાઉ કાઠને
ખખર હતી કે “જરતોશ્ત પેદા થશે અને માજદયસની
દીન જહેર કરશે ?”

જ.-હાજી, જરતોશ્તને પેદા થવાની શેંકડો વરસ
ઉં પાદશાહ જમશેદ, ફરેદુન, મીનોચેહેર, અને કુખો-
સરોએ દુનિયાનાં લોકોને જહેર કીધું હતું કે, “જરતોશ્ત
નામે એક શખ્શ પેદા થશે અને તે દાદાર અહુરમજદની ત-
રફથી માજદયસની દીન આએ દુનીયામાં જહેર કરી બુ-
રાઈનો નાશ કરશે.”

સ.-પેગમ્મર જરતોશ્ત કેટલાં વરસ જીવીને મરણ
પામ્યો ?

૭૭ વરસની ઉમ્મર પુરી થયા પછી પેગમ્મર
શેહેરમાં મરણ પામ્યો.

‘ર જરતોશ્તને ગુજરવાનો સમય શું ?

પાએતપ્ત બલખ શેહેર ઉપર પાદશાહ

ગુણતાસ્પની ગેરહાજરીમાં અરબસ્પ નામનો તુરકી ૫
શાહ ચઢાઇ લાવ્યો, તે વખતે તુરખરાતુર નામનાં એક પેહ
લવાને આતશબેહેરામની દરગાહમાં જઇને પેગમ્બર સાહેબ
જરતોશતને હથીયારનો જખમ કીધો તેથી તે મરણ પામ્યે
હતો.

સ.—પછી પેલો તુરકી પેહલવાન રહ્યો હતો કે ?

જ.—નહીજી; જે વખતે તેણે જરતોશતને જખમ
કીધો તેજ વખતે જરતોશતે પોતાનાં હાથમાંની ચમત્કારીક
તસખીહ તે નાપાક પેહલવાન ઉપર ફેંકી; તેની એજમત
રોશનીથી તે તુરકી પેહલવાન તરત મરણ પામ્યો.

સ.—પેગમ્બર જરતોશત કયા રોજ મરણ પામ્યો હતો.

જ.—૬મ્મે મહીન્નો અને ખુરશેહ રોજ.

અસો જરતોશતનાં મોજેજી*.

સ.—જરતોશત ખોદાતાલાનો ખરોજ પેગમ્બર હતે
ત્યારે તો માણસ બતથી નહી અને એવા ચમત્કાર, અથ
મોજેજી તેનાંથી બનવા બેઠ્યે; તેવા કાંઇ મોજ
દુનિયાનાં લાઠાને બતાવ્યા હતા !

જ.-હાહુ; જરતોશ્તનાં મોજ્જઞ ધણાં છે તેમાંનાં કહું છું:-

૧- જરતોશ્ત જનમતી વખતે હરથો હતો.

૨-૨એ શેહેરમાં દોરાંસરૂન નામનો બુતપરસ્ત હા-
કતો, તેણે દાનાવ લોકાથી જાણ્યું હતું કે “ જરતોશ્ત
પર પેદા થશે ને બુરાઇનો નાશ કરશે ” એ ઉપરથી
જરતોશ્તનાં જનમની ખબર સાંભળીને તે હાકમ તેના બુરા
મતીઓ સાથે જરતોશ્તની આગલ આવ્યો, અને પોતાના
થમાં ખંજર લઇ જરતોશ્તને લોકવા સાડ હાથ ઊંચક્યો
લોજ તેનો હાથ અકડી ગયો, અને ખંજર લોકી શક્યો
તેથી તે નાચાર થઈને પોતાને મકાને ગયો.

૩-તે બુરા લોકાએ પોરૂશસ્પનાં ઘરમાંથી જરતો-
શ્તને ચોરી લઇ જઇ, જંગલમાં એક મોટી ચેહ સળગાવી
તેમાં નાખ્યો-પણ જરતોશ્તનાં ઉપર ખોદાની મેહેરબાની
હતી તેથી જીવતો રહ્યો પછી જરતોશ્તની માએને ખબર
થઇ તેથી તેણી તેને પોતાને ઘેર લાવી.

૪- ગાય દોરોના જવાના સાંકડા રસ્તામાં જરતોશ્તને
પણ તેનાં શરીરને કાંઇ નુકસાન થયું નહીં.

તે જવાના માર્ગમાં નખાવ્યો ત્યાંથી
પહોંચી નહીં.

૬-જંગલમાં વરુઓનાં રેહેઠાણુ આગલ વરુઓ બાહેર ગયલાં ત્યારે તેઓનાં બચ્ચાં મારી તે જગોએ જરતોશતને મુકાવ્યો-પણ જવાં વરુઓ પોતાનાં બચ્ચાંને મારી નાંખેલા જોધને, જરતોશતને ખાવા ગયાં, તેવાંજ કુદરતથી તે વરુઓનાં મોઢોડાં થઇ ગયાં અને હાથ પગ અકડી ગયા.

૭-તે હાકમ અને એક બીજો ઠગારો જરતોશતમાં આવીને ધાસ્તી ભરેલા દેખાવો કરીને જરતોશતને બાડવા ગયા-પણ જરતોશતને તેની કાંધબી બીહીક લાગી નહીં.

૮-જરતોશત એકવાર આજરો પડ્યો ત્યારે તેઓને ઘણીજ ખરાબ ચીજની મેળવણીની જોહેરી દવા જરતોશત પીવા સાડ આપી, તે તેણે પીછાણીને ઢોળી નાખી તેઓ પશેમાન થઇ પાછા પોતાને ઘર ગયા.

૯-રુએ શેહેર અને બલખ વચ્ચેની આહી નામની એક મોટી નદીમાંથી જરતોશત પોતાના કબીલા સાથે જમ પુલ ઉપરથી માણસો આણી જાય છે તેમ વગર કિશ્તીએ તે નદીનાં પાણીની સપાટી ઉપરથી આણી ગયો હતો.

૧૦-ગુસ્તાસ્પ પાદશાહનાં અસ્પેસિહા ડાના ત્યારે પગો તેના શરીરમાં ઘુસી ગયા ઉપાયો છતાં નહીં નીકળ્યા, પછી એ

. અવસ્તાના કલામો લણીને

. હતા. *

યજ્ઞદાંની તરફથી ૪ ફરેશતા † પેહેલવાની
ગુસ્તાસ્પની દરબારમાં સાક્ષી આપવા આવ્યા
હયું હતું કે “ હોરમજદની તરફથી અમે
. યા છિયે તે સાહેબે તુને કહેવાડયું છે કે; ‘
તે મારી તરફથી પેગમ્બર તરીકે મોકલ્યો છે; અને
ખલકને તેનાં હોકમ મુજબ ચાલવાને મેં ફરમાવ્યું છે,
તેને તું ઘણી સારી રીતે રાખજ, અને તેની લલી
ને કબુલ કરીને તેનાં કાયદા કાંતુન પ્રમાણે ચાલજ જથી
દાજખની ઈજા નહી ભોગવવી પડે ” ઇત્યાદી.

૧૨—પેગમ્બર જરતોસ્તે જશન કીધું ને બાજ ઇજા;
ઈજલો શરાબ પાદશાહ ગુસ્તાસ્પને પાયો, તેથી તેને
માખ થયો, અને તેનો આત્મા મીનોઇ જહાંનમાં ગયો,
યાં તે બેહેશ્તમાં પોતાની જગા, વગેરે બેઠા આવ્યો; ઈજલું

* આએ ચાર પગો બાહર કાડતાં ચાર બાબદો બની હતી; તે
માંની (૧) પાદશાહ ગુસ્તાસ્પે, તથા (૨) તેનાં છોકરા અસફંદયારે,
અને (૩) પાદશાહની ઓરત કેતાયુને, પોતાનાં ખરાં એકીનથી જર-
તોસ્તી મુજબ કબુલ કીધો હતો; અને (૪) ગુસ્તાસ્પની દરબારના
આધથી જરતોસ્તનાં ઉપર તરફત કીધું હતું, તેનો
ને, તેઓને સજા કીધી હતી.

તેનાં નામ (૧) બેહમન અમેશાસ્પંદ, (૨) અર-
આદર ખોરદાદ, અને (૪) આદર ગોશસ્પ.

દુધ પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના છોકરા

અમરપણું પામ્યો; ઇજલું ફલ પાદશ.

બંભાસ્પને સુંઘાડ્યું, તેથી તે તમામ એલમન

અને રસ્તાખેજનાં વખત સુધી બનવાના સધ

પણીતો થયો; અને ઇજલું દાડમ પાદશાહ

બંભા છોકરા અસદ્દયારને ખવાડ્યું તેથી તેનું

જેવું સખ્ત થયું.*

એ વગેરે બીજા ઘણા મોજાજા સપિતમાન જર પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના દરબારીઓને અને પારકે દેશથી ૦ તોશતની તપાસ કરવા આવેલા વિદ્વાન લોકોને+ ખતાવી, ૨ તેઓ સાથે દાનાઈ તથા એલમને લગતી તકરારો ૩ તેઓની પકડી ખાતરી કરી હતી, જથી તેઓએ મે ખુશી સાથે જરતોશતી મજહૂમ કબુલ કીધો હતો.

અવસ્તામાંથી માજહ્યસની દીનનાં
થોડાંક ફરમાનો.

સ.—માજહ્યસની દીનમાં શું શું ફરમાનો છે ?

* એ ઉપરથી એને સર્વે લોકો “ રોષન-તન પંદ્યા ” કરીને કહેતા હતા.

† યુનાન દેશથી તુતીઆનુશ નામનો વિદ્વાન અંધરધાસ અને બએઆસ નામના પંડીતો,

જ.—માજદયસની દીનમાં કાંઈ શે
હજારે કરમાનોછે—પણ તેમાંનાં થોડાંક હ્યાં જણ
તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર, તેઓનું
નાર, પાસખાની કરનાર, સર્વે ચીજોનો જાણનાર,
બીજામાં ગેબી ખોદા છે. મા ખાપ તથા મુરખી
ઉસ્તાદને દુઃખ દેવું નહીં. પૈસા ટકાનો અને માદ
ગેરમાર્ગે ઉપયોગ કરવો નહીં. બીજા ધર્મ ઉપર
લઘ જવું નહીં. ઘણો વખત સુધને આલસાઈ કરવી
મોહોડેથી બોલીને ફરી જવું નહીં. વીઘા તથા હુન્નરો
ખવા. ખોદાની બંદગી કરવી. ગોસ્પંદોની જાળવણી ક
છોકરોઓને જાળવણી આપવી. જુહું* બોલવું નહીં. ક
શખવો નહીં. ગુસ્સો કરવો નહીં. મગફરી કરવી ન
સાયું બોલવું. સખાવત કરવી.*

તમામ નેક વીચારવું. નેક બોલવું અને નેક કા
કરવાં એ અખત્યાર કરવું; તથા તમામ બદ વીચારવું, બદ
બોલવું, અને બદ કામો કરવાં એ દૂર કરવું. જે શખસ માજ-
દયસની દીનનાં હુકમ સાચા એતેકાદથી માને અને પાળે
તેનું રવાંત દાદાર અહુરમજદનાં ગરૈયમાન બેહેસ્તમાં અમ-
શાસપંદો અને બીજાં રવાંતો સાથે મળી બેસે છે. ખોદાનો

ચાલનારાઓની પરવરશી કરવી. સવાખના કામો
ને બેહેશ્ત મળે છે. બુદ્ધીનની રાહરસમને માનવી
સ્તા શીખવા તથા શીખવવા. બદકેલી કરવી નહીં.

, માહ, ગહમખાર, અને ગાથાનાં નામ. તીસે રોજનાં નામ.

દાર હોરમજદ.	૧૩ તીર યજદ.
મેહુમન અમેશાસ્પંદ.	૧૪ ગોશ યજદ.
અરદીબેહેશ્ત અમેશાસ્પંદ	૧૫ દએ પ મેહેર દાદાર
શેહેરેવર અમેશાસ્પંદ.	હોરમજદ.
અસફનદારમદ અમેશાસ્પંદ.	૧૬ મેહેર યજદ.
	૧૭ સરોશ યજદ.
ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૧૮ રશને રાસ્ત યજદ.
૭ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૧૯ પ્રરોખ પ્રવરદીન.
૮ દએ પ આદર દાદાર	૨૦ બેહેરામ યજદ.
હોરમજદ.	૨૧ મીનો રાંમ.
૯ આદર યજદ.	૨૨ ગોવાદ યજદ.
૧૦ આવાં અરદી સુર યજદ.	૨૩ દએ પ દીન દાદાર
૧૧ ખોરશેદ યજદ.	હોરમજદ.
૧૨ મોહોર યજદ.	૨૪ દીન યજદ.

૨૫ મીનો અશીશ્વંધ.
૨૬ આશ્તાદ યજ્ઞદ.
૨૭ મીનો આસ્માન.

૨૮ જમીઆદ યજ્ઞદ
૨૯ મીનો મારૈસ્પંદ
૩૦ મીનો અનેરાંત.

બારે મહીનાનાં નામ.

૧ ફરવરદીન.
૨ અરદીબેહૈશત.
૩ ખોરદાદ.
૪ તીર.
૫ અમરદાદ.
૬ શેહેરેવર.

૭ મેહેર.
૮ આવાં.
૯ આદર.
૧૦ દઝે.
૧૧ બેહુમન.
૧૨ અસફંદારમદ.

છ ગહમ્બારનાં નામ.

૧ મએદીઓજરેમ.
૨ મએદીઓશહેમ.
૩ પએતેશહેમ.

૪ અયાગ્રેમ.
૫ મએદીઆરેમ.
૬ હુમસ્પદમએદેમ.

પાંચે ગાથાનાં નામ.

૧ અહુનવદ.
૨ આશ્તવદ.
૩ સ્પેન્તોમદ.

૪ વોહુક્ષધ.
૫ વહેરેતાઇશત.

પારસીઓનું અસલ વતન-ઈરાન*

સ.-તમે પારસી શા ઉપરથી કહેવાઓ છો ?

જ.-હમારું અસલ વતન ઈરાન દેશ છે, અને ઈરાનનો એક ભાગ જને પારસ કહે છે, ત્યાં હમારા ઘણાજ કદીમ નયાગાનો રહેતા હતા, તે ઉપરથી હમે પારસી કહેવાઈએ છીએ.

સ.-ઈરાનનું રાજ પારસીઓનાં હાથમાંથી કેમ અને ક્યારે ગયું ?

જ.-ખોદાની કુદરતનાં બનાવથી ઈરાનનું રાજ આસ્તે આસ્તે ખરાબ હાલતમાં આવતું ગયું, તેમ તેમ ખીજા પાદશાહોનું જોર વધવા લાગ્યું, ત્યારે એવી નખલી હાલત બેઠને યુનાન દેશનાં સીકંદર નામના લોભી પાદશાહે ઇસવી સનની ૩૩૦ વરસ અગાઉ ઈરાન દેશનાં નામીયાં રાજને, દારા પાદશાહ સાથે ત્રણ મોટી લડાઈઓ કરીને જીતી લીધું હતું. એના વખતમાં જરતોશ્તી મજહબની કેટલીએક કેતાબો તારાજ થઈ હતી.

* આએ બાબદ ઈરાનની તવારીખોમાંથી લખી છે.

સ.—ધરાનનું રાજ પારસીઓનાં હાથમાં પાછું ક્યારે આવ્યું ?

જ.—ઇસવી સને ૨૨૬ માં ધરાનનું રાજ પાછું પારસીઓનાં હાથમાં આવ્યું, તે વખતે સાસાંનીયાંન ટોળાંનો અરદેશર બાબકાન નામે પાદશાહ હતો, તેની કટલી-એક પેહડીએ રાજ કીધું એનાં વખતમાં માજદયસની દીન પાછી આબાદ થઇ હતી.

સ.—ધરાનમાંથી પારસીઓની પાદશાહી છેલ્લી કેમ અને ક્યારે ગઇ ?

જ.—કમનસીબને લીધે એ રાજને આરબોએ સુખે નહી રેહવા દીધું; ઇસવી સને ૬૪૧ માં અરબસ્તાનનાં ખલીફ ઓમરનાં રાજમાં અરબ લશકરે ધરાનનાં પાદશાહ યઝદજરદ સાથે નેહાવંદનાં મેદાનમાં લડાઇ કરીને જીતી લીધું. એ દિનેથી પારસીઓની પાદશાહી ગઇ તે પાછી મળી નથી. *

સ.—તમે પારસી લોકો તમારો અસલ દેશ ધરાન છોડીને હિંદુસ્તાનમાં શા વાસ્તે આવ્યા ?

* હાલ પારસી લોકો યઝદજરદી સને વાપડે, છે, તે પાદશાહ યઝદજરદ ખીન શેહેરીઆર જે પારસીઓનો છેલ્લો પાદશાહ થઈ ગયો, તેને ધરાનમાં તખ્તનશીન થવાનો સને છે.

જ.—પારસીઓની જહોજલાલી ભરેલી પાદશાહી ધરાનમાંથી ગયા પછી, ત્યાંના મહમદીઆન લોકો જરતોશ્તીઓને જીલમથી વટલાવવા લાગ્યા તેથી કેટલાએક જરતોશ્તીઓ પોતાનો ધ્યારો ધર્મ જલવવા સાડ પોતાનાં સુંદર મકાનો અને ખુશનુમાં બાગબગીચા સાથે વાહાલું વતન છોડી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા.

સ.—હાલ ધરાનમાં જરતોશ્તીઓની વસ્તી કેટલી છે?

જ.—મરદ, ઝોરત, અને બચ્ચાં મલી શુમારે પાંચ હજાર.

સ.—ધરાનનાં પુરાતન પાદશાહોનાં વખતમાં હુનરો અથવા બાંધકામોની કાંઈ નીશાણીઓ ધરાનમાં હાલ મોજુદ છે ?

જ.—હાજી; જેવી કે, પરસીપોલીસ અથવા તખ્તે જમશેદ, બેહેસ્તુનનો ખડક, નકશે રશતમ નામનો પાહાડ, પસારગદા ઇત્યાદિ; એમાંના ઉમદા બાંધકામો, ખીલારોકા હરફવાળા કદીમ જીખાનનાં લેખો, બેહદ કારીગરી ભરેલાં કાતરકામો, સુંદર નકશીદાર ચિતારો, ઇત્યાદી તારાજ થતાં થતાં હજુર બચેલું છે.

ઇરાનનાં યજ્ઞદાંપરસ્ત પાદશાહો અને પેહેલવાનોનાં નાંમો.*

સ.—ઇરાનનાં યજ્ઞદાંપરસ્ત પાદશાહોનાં નામ શું ?

જ.—કર્ધઆમરસ, હોસંગ, તેમુરસ, જમશેદ, ફરેદુન, અરથ, મીનોચેહેર, નોઝર, ફરશાસ્પ, કેકાબાદ, કેકાઉસ, કેખુશર, લોહોરાસ્પ, ગુશ્તાસ્પ, બહમન, દારાબ, દારાં, અરદેશર, શાપુર, હોરમજદ, બેહરામ, નરસી, ફીરૂજ, પલાસ, કાબાદ, નોશેરવાન, ખોશરો અને યઝ્દજરદ.

સ.—ઇરાનનાં યજ્ઞદાંપરસ્ત પેહેલવાનોનાં નામ શું ?

જ.—ફરશાસ્પ, નરીમાન, સામ, ઝલ, રસ્તમ, ફરામરજ, આદરપુરજન, જેહાંખખશ, તુખારે, જહવારે, શીઆમક, ફરીખરૂજ, જેહાંગીર, શોહોરામ, ખરબેર, કરીમાન, જેહાંશુજ, તૈમુર, ગોદરેજ, ગેવ, બેજન, સીઆવખશ, તુસ, ઘસ્તેમ, જરીર, અને અસફંદીયાર.

પારસીઓનું ઇરાનથી હિંદુસ્તાનમાં આવવું.

સ.—પારસીઓ ઇરાનથી હિંદુસ્તાનમાં ક્યારે આવી વસીયા ?

જ.—યઝ્દજરદી સને પંચાસીમાં. †

* આએ બાબદ ઇરાની તવારીખોમાંથી લખી છે.

† ઇસવી સનેમાંથી ૬૩૧ બાદ કીધાથી યઝ્દજરદી સને થશે.

સ.—પારસીઓ ધરાનથી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા ત્યારે પેહેલવેહેલાં ક્યા શેહેરમાં ઉતર્યા હતા ?

જ.—પેહેલવેહેલાં દીવ* નામનાં શેહેર મધે ઉતર્યા; ત્યાંથી પછી સંજણ નામનાં શેહેરમાં ઉતારે કીધો; અને ત્યાં ઠરીઠાંમ રહ્યા.†

સ.—તે વખતે સંજણનો રાજા કાણ હતો ?

જ.—જદી રાણા નામે હિંદુ રાજા.

સ.—એ રાજાએ પારસીઓને એકદમ પોતાનાં શેહેરમાં ઉતારે આપ્યો હતો ?

જ.—નહીંજ; જ્યારે તે હિંદુ રાજાએ પારસીઓને ખાહાદુર, કદાવર અને હથિયારખંધ જોયા તથા તેઓને પોશાક અને બોલી હિંદુઓથી જુદી જાણી ત્યારે પોતાનાં રાજવીશે ધાસ્તી રાખીને તેઓ સાથે કુટલીએક કબુલાત કીધી; ત્યારપછી તેઓને પોતાનાં શેહેરમાં રહેવા દીધા.

સ.—તે શું શું કબુલાત હતી ?

જ.—(૧) ધરાનીઓએ હિંદુ બોલી બોલવી, (૨) હિંદુઓનો પેહેરવેશ પેહેરવો, (૩) હથિયાર ખાંધવા નહીં (૪) લગણની ક્રિયા હિંદુ રીત પ્રમાણે રાતના કરવી.

સ.—હાલ હિંદુસ્તાનમાં પારસીઓની કુટલી વસ્તી છે?

જ.—મરદ, ઓરત અને બચ્ચાં મલીને આસરે એક લાખ.

* તે વખતના પારસીઓની ઓલાદ હાલ સુધી દીવમાં રહેલી છે.

† જુઓ ફીરસે સંજણ.

ભાગ ૨ નો.

અપેમ વોહ.

અપેમ્ વોહૂ વહિશ્તેમ્ અસ્તી ઉસ્તા અસ્તી; ઉશ્તા
અભાઈ હિત્ અપાઈ વહિશ્તાઈ અપેમ્.

અર્થ:—સચ્ચાઈ સર્વથી ઉત્તમ વસ્તુ છે અને તેજ સદાનું સુખ
છે; (આ જગતમાં) સુખ તેનેજ છે કે જે ઉત્તમ સચ્ચાઈમાં સચ્ચાઈના
રૂપ જેવો છે.

અહુનવર.

યથા અહૂ વર્ધયી અથા રતુશ અપાત ચીત્ હયા,
વંધહેઉશ દજ્દા મનંધહે ષ્યોધ્નનામ્ અંધહેઉશ મજ્દાઈ
દીથેમ્ચા અહુરાઈ આ યિમ્ દ્રેગુખ્યે દદત્ વાસ્તારેમ.

અર્થ:—જેમ દુન્યા ઉપર સરદારી ભોગવનાર બાદશાહ સ્વતંત્ર
છે તેમજ ધર્મનો વડો તેની પોતાની અશોષને લીધે સ્વતંત્રપણે
ધર્મનો ખરો કારોબાર ચલાવનાર છે; બહુમન એટલે ભલામણની બક્ષેશ
આ દુન્યામાં દાદાર અહુરમજ્દની તરફનાંજ નેક કામો કરનારાઓને
માટેજ છે; તે શમ્સ દાદાર અહુરમજ્દને કુલ જગતના પાદશાહ તરીકે
માને છે કે જે શમ્સ ગરીબોનું પોષણ કરે છે અથવા તેમ કરવાની
બીજાઓને ભલામણ કરે છે.

નીરંગ દુશ્મની બાંધવાની.

અહુરમઝદ ખદાએ, અહેરેમન અવાદશાંન, દુર અવાજ-
દાશ્તાર. જદ શેકસ્તહ બાદ અહેરેમન ! દેવાન દરજાંન જાદુ-
આંન દરવંદાન કીકાન, કરેશાંન સાસ્તારાન, ગુનેહગારાંન,
આશમોગાંન દરવંદાંન દુશ્મનાંન ક્રીઆંન જદે શેકસ્તે બાદ !
દુશપાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ ! દુશ્મનાંન સતોહ બાદ !
દુશ્મનાંન અવાદશાંન બાદ ! અહુરમઝદ ખદાએ ! અજ હુમા
ગુનાહ પતેત્ પશોમાનુમ્. અજ હુરવસ્તીન દુશ્મત, દુજ્જૂખત,
દુજ્જવરશત, મેમ્ પ-ગેતી મનીદ, પુરમ ગુજત, પુરમ કરદ
પુરમ જસ્ત પુરમ ખુન ખુદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ,
મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઉખે
અવાખ્શ પશોમાન પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધરહે મઘન્યે
ઉશ, હુધથ્યા વરશાંમ હિત વસ્ના ફોતેમેમ, સ્તઓમી
અષેમ વોહુ (૧) યથા અહુ વેધરયો (૨) અષેમ વોહુ (૧)

અર્થ:—અહુરમઝદ તમામ પેદાયશ ઉપર હકુમત કરનાર છે
અને તે અહેરેમનને અશક્ત કરનાર (તથા પોતાની પેદાયશથી) દુર
રાખનાર છે. તે અહેરેમન (તમામ પેદાયશમાંથી) હણાએલો અને
હારેલો થાઓ ! દેવો, દરજો, જાદુગરો, દરવંદો, કીકલોકો,
કરપલોકો, જુલમગાર પાદશાહો, પાપીઓ, આશમોધલોકો, દરવંદો
દુશ્મનો અને પરીઓ (આ દુન્યામાંથી) હણાએલાં અને હારપાંમેલાં
થાઓ ! ખુરા પાદશાહો અશક્ત થાઓ ! દુશ્મનો આજેજ થાઓ !
દુશ્મનો અશક્ત થાઓ ! ઓ અહુરમઝદ ખુદા ! હું તમામ ગુનાહોથી

પતેત કરીને પસ્તાવો કરે છું. તમામ પુરા વિચારો, પુરા સખુનો અને પુરા કામો જે મેં આ દુન્યામાં વિચાર્યાં હોયે, હું બોલ્યો હોઉં, મેં કીધાં હોયે, મારાથી નિપજ્યાં હોયે અને જેની શરૂઆત મારાથી થઈ હોયે—તે તમામ ગુનાહોથી, પછી તે વિચાર વાણી કે કરણીને લગતા હોયે, અથવા તન અને રવાનને લગતા હોયે કે ગેતી અને મીનોને લગતા હોયે—તેઓથી અંતઃકરણથી પાછો ફરું છું, પસ્તાવો કરું છું અને તે માટે મનસ્વી, ગવસ્વી અને કુનસ્વીથી પશ્ચાતાપ કરું છું.

અહુરમજ્દને ખુશી કરવાના કામમાં અને ગનામીનોને ધિક્કારથી જેવાના કામમાં,—જાહેર સમ્યાઈના કામ કરનારાઓની જે ધમ્મજા છે તે સર્વથી ઉત્તમ છે, તેટલામાંટે હું સમ્યાઈનેજ વખાણું છું.

જસ મે અવંઘહે મજ્દ.

જસ મે અવંઘહે મજ્દ ! જસ મે અવંઘહે મજ્દ ! જસ મે અવંઘહે મજ્દ ! મજ્દયસ્નો અહ્મી, મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રશ. ફવરાને આસ્તુયેતસ્યા, ફવરેતસ્યા; આસ્તુયે હુમતેમ મનો, આસ્તુયે હૂખતેમ વયો, આસ્તુયે હૂવરશ્તેમ ધ્યોથનેમ, આસ્તુયે દ્યેનામ વંધુહીમ માજ્દયસ્નીમ, ફસપાયોએદ્રાંમ, નિધા સનધ-થીશેમ, ખએત્વદથાંમ અપઓનીમ, યા હાઇતિનાંમ્યા ખુબ્યેઇન્તિનાંમ્યા મજ્દિશ્તાયા વહિશ્તાયા સ્ત્રએશ્તાયા, યા આહૂઇરિશ જરથુશ્ત્રશ. આહુરાઇ મજ્દાઇ વીરુપા વોહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દ્યેનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ આસ્તુઇતિશ. અપેમ વોહૂ (૧)

અર્થ:—ઓ મહારાની સાહેબ, તું મારી મદદે પોહોંચ ! હું, મજ્દયસ્વી છું; હું મજ્દયસ્વી સાથે વહી જરથોસ્તી છું. હું ધકાર કરું છું મજ્દયસ્વી દીન ઉપર એતેકાદથી રેહવાને અને તેનીજ ઉપર

ઈમાનદાર રેહવાને; હું ઈમાન લાવું છું નેક વિચારેલા વિચાર ઉપર, હું ઈમાન રાખું છું નેક બોલાએલા વચન ઉપર, હું ઈમાન રાખું છું નેક કરાએલાં કામ ઉપર; ઈમાન રાખું છું માનદયસ્તી બલી દીન ઉપર કે જે કશુંક કંકાસ દુર કરનારી (એટલે સુલેહ સંપન્ન ભરેલી), હઠયાર છોડવનારી, અહસ્થપણે રેહવાનું શિખવનારી, અશોઈથી ભરપુર અને જે દીનો હાલમાં છે અને હવે પછી થશે તે સઘલીઓમાં એ દીન ઘણીજ મોટી, ઘણીજ ખુબી ભરેલી અને શ્રેષ્ઠ છે અને જે દીન અહુરમજ્દી અને જરથોસ્તી છે. તમામ નેક વસ્તુઓનો પેદા કરનાર અહુરમજ્દ છે એમ હું કબુલ કરું છું.—આ માનદયસ્તી દીનનું ઈકરારનામું (એટલે દીનનો કલમો) છે.

કદમી કુશ્તી બાંધવાની નીરંગ.

હુમત વ હીખત વ હુવરેશત. મનશાની વ ગવશાની વ કુન-શાની વ તની વ રવાની વ ગેતી વ મીનો, અજશ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ પશેમાન વ પતેતમ. અજ જસતે વ ગુફતે વ કરદે વ મનીદે વ શનુદે વ પ્રરમુદે, અજશ હુમે વનાહી અવાખશ પશેમાન, વ પતેતમ. શીકસ્તે આહુરીમન ! શીકસ્તે આહુરીમન ! શીકસ્તે આહુરીમન ! શીકસ્તે વ જદ વ જદે બાદ ગનામીનો તગે દોજખ નીયુનસાર બાદ ! વ હુર કારો કેરકે કે બુદ બકામે હોરમજ્દ વ સી ઉ સે અમશાસકંદાને ફીરોજગર.

મસ વ વેહુ ફીરોજગર બાદ મીનોએ દાદાર હોરમજ્દ રાઇઓમંદ બોરેહુમંદ !

ખશનોથ્ર અહુરહે મજ્દાઈ, તરૂદીતે અંધરહે મધનીઉશ, હુધયા વર્તામ હિતવસ્ના કષેતેમેમ. સ્તઓમી અષેમ. અષેમ વોહી (૧).

અર્થ:—હું નેક વિચારવાલો, નેક સખુનવાલો અને નેક કરણી-
વાલો થવાને પસંદ કરું છું. મનને લગતા, વચનને લગતા, કરણીને
લગતા, તનને લગતા, રવાનને લગતા, ગેતી અને મીનોને લગતા—
સઘલી જ્ઞતના જે ગુનાહો (મારાથી થયા હોયે તે) માટે તેનાથી દુર
રહી પશેમાન થઈને હું પશ્ચાતાપ કરું છું. જે ગુનાહો મારાથી થયા
હોયે, બોલવામાં આવ્યા હોયે, કરાયા હોયે, વિચરાયા હોયે, સંભ-
લાયા હોયે, અને તે ખીજ પાસે કરાવવાને ફરમાવ્યામાં આવ્યા
હોયે—તે સઘલાઓમાટે દુર રહી પશેમાન થઈને હું પશ્ચતાપ કરું
છું. એહરેમન તુટેલો થાઓ! ગનામીનો દાર ખાવેલો, મરાયેલો અને
હણાયેલો થઈને, દોજખને તલીએ ઉંધે મસ્તકે પડો ! અને જેખી
સઘલાં નેક કામો અને સવાખના કામો મારાથી થાયે તે ફતેહમંદ
અહુરમજદ અને તેત્રીશે ફરેસ્તાઓની મુરાદ મુજબના થાયે (એમ હું
ધમ્મું છું) !

ખુજેગે અને ખુખીવાલો, તેજવાલો અને ખુરેહવાલો, જેખી
દાદાર અહુરમજદ ફતેહમંદ થાઓ !

અહુરમજદને ખુશનુદ કરવા માટે અને ગનામીનોને ધિક્કારવા
માટે,—જહેર રાસ્તીના કામ કરનારાઓની જે ધમ્મણ તે સર્વથી ઉત્તમ
છે, માટે હું પણ સમ્યાર્થનેજ વખાણું છું.

કુશ્તી કરી રહીને પઠવાની દોઆ.

હમાજુર ખીમ, હમાજુર અશો ખીમ, હમાજુર વેશ કેરકે
ખીમ, હમકેરકે કેરકેકારાંન ખીમ, દુર અજ વનાહુકારાંન
ખીમ ! સરે સીરાત ચીનવદ પોલ ખુજરગ શાદ વ આસાન
માન બે વદીરાદ ! બેહેશત ગરોસ્માન વ ફરુમ અખુન રૌશન
ગરોસ્માન હમા ખુરમી અવર રસાદ ! અષેમ વોહી (૧)

અર્થ:—આપણુ સધલા હમજોર (એટલે એકસરખા કુવતના) થઈએ ! આપણુ હમજોર થવા સાથે અશો થઈએ ! સવાબકારોના કામમાં એકસરખા સવાબના થઈએ ! અને ગુનેહગારોથી આપણુ દુર રહીએ ! કે જોથી ચીનવદપુલને મથાલેથી, આપણું રવાન ખુજોરગી, ખુશી અને આસાનીથી ગરોથમાન બેહસ્તમાં પસાર થવા પામે ! અને ઉત્તમ રોશન મકાન જે હંમેશની ખુશી ખુરમીવાળું ગરોથમાન બેહસ્ત છે તેમાં પોહચે !

નીરંજ આબેજર લેવાની.

શેકસ્તે શેકસ્તે શેતાંન ! અહરેમન ગજસ્તે કારો કેર-દાર, નરસદ ગજસ્તે કારો કેરદાર. સી ઉ સે અમેશાસ્પંદ દાદાર અહુરમજદ પીરોજગર પાક. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧) [વાર ૩ પઢે.]

અર્થ:—શેતાન હમેશાં તુટેલો અને આજેજ થએલો થાઓ ! એહરેમનનાં કામ અને કરણી ધિક્કાર પામેલાં થાઓ ! તેનાં ધિક્કાર પામેલાં કામ અને કરણીની અસર મને નહીં પોહચે ! તેત્રિશે ફરેસ્તાઓ અને દાદાર અહુરમજદ ફતેહમંદ અને પાક છે.

સરોશ બાજ.

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ અષેમ વોહૂ (૧)

પ નામે યજ્ઞદાંન. અહુરમજદ ખદાએ અવજૂની, ગુરજે ખુરેહ અવજાયાહ ! સરોશ અશો, તગી તન કેર્માન. શેકસ્ત જીન, જીન અવજાર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બે રસાહ !

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેલ પશેમાનુમ. અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશ્મત,
 દુશ્મત દુશ્મવરસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, પ્રમ ગુશ્ત, પ્રમ
 કરદ, પ્રમ જસ્ત, પ્રમ ખુન ખુદ એસ્તેદ, અજ્ઞ આંન ગુનાહ
 મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની,
 હમે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશ્ની પ પતેલ હોમ.
 યથા અહૂ વધરયો (૫) અષેમ્ વોહૂ (૩).

અર્થ:—અહુરમજ્દની ખુશનુદીના કામ કરવાને હું પસંદ કરું છું.

યજ્ઞદાનાં નામથી (હું આ બંદગી શરૂ કરું છું). અહુરમજ્દ
 તમામોનો પેદા કરનાર તથા વૃદ્ધિ કરનાર છે, તેનું તેજ અને ખુરેહ
 વધો ! સરેશ યજ્ઞ ને અશો, નેરાવર, ફરમાનરૂપી તનવાલો, અઝ-
 યજ્ઞ હઠયારવાલો, હેકમતી હઠયારવાલો અને અહુરમજ્દની પેદાયશનો
 સરદાર છે તે હાં મારી મદદને માટે પોહયો ! સધલા ગુનાહોથી
 પતેતની મારફતે હું પસ્તાવો કરું છું. તમામ દુશ્મત, દુશ્મત, દુશ્મવરસ્ત
 ને મેં આ દુન્યામાં વિચાર્યો હોય, ને હું બોલ્યો હોઉં, ને મેં કીધાં
 હોય, ને મારેથી નિપજ્ઞાં હોય અને જેની શરૂઆત મારેથી થઈ
 હોય,—તે સધલા ગુનાહો ને મનને લગતા, વચણને લગતા, કરણીને
 લગતા, તનને લગતા, રવાનને લગતા, ગેતીને લગતા કે મીનોને લગતા
 મારેથી થયા હોય તેને માટે અંતઃકરણથી પાછો ફરી પસ્તાવો કરું છું;
 ત્રણ શબ્દો ને મનશ્ની ગવશ્ની અને કુનશ્ની છે તેની મારફતે હું
 પશ્ચાતાપ કરું છું.

ફરમાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રશ વીદયેવો અહુર-તકએષો.

અર્થ:—મજ્દયસ્ની, જરથોસ્તી, દેવતા તરીકાથી જુદો અને
 અહુરમજ્દની મજ્દઅવાલો થવાનો હું ઇકરાર કરું છું.

(આમદાદથી બપોરના બાર વાગા સુધી.)

હાવન ગેહ.

હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે ચસ્નાઇચ, વહ્નાઇચ, દ્વનઓથાઇચ, ક્સસ્તયએચ; સાવધહેએ વીસ્થાઇચ, અપઓને અપહે રથવે ચસ્નાઇચ, વહ્નાઇચ, દ્વનઓથાઇચ, ક્સસ્તયએચ.

અર્થ:—અશોધનો વખત અશો હાવન (કે જે વખતે) અશો સાવંધ (એટલે વેપાર વણજનું) અને વીસ્થ (એટલે મોહલ્લાના વડાનું કામ જતરી થાએછે તે વખતમાં, ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશતુદી અને વખાણુ કરવાને

(બપોરના બાર વાગાથી તે પાછલા પોહોરના ૩ વાગા સુધી.)

રપિથવન ગેહ.

રપિથિવનાઇ, અપઓને અપહે રથવે ચસ્નાઇચ, વહ્નાઇચ, દ્વનઓથાઇચ ક્સસ્તયએચ; ક્રાદત્કપવે જંતુમાઇચ, અપઓને અપહે રથવે ચસ્નાઇચ, વહ્નાઇચ, દ્વનઓથાઇચ ક્સસ્તયએચ.

અર્થ:—અશોધનો વખત અશો રપિથવન (કે જે વખતે) ક્રાદત કશુ (એટલે ચોપગાં ગાવ ગોસ્પદોને રાહત આપવાનું) અને જંતુમ (એટલે ગામને લગતા વડાની હકુમતનું કામ શરૂ થાએછે તે વખતમાં, ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશતુદી અને વખાણુ કરવાને

પાછલા પોહોરનાં ૩ વાગેથી તે સુરજ આથમે ત્યાં સુધી

ઉજરન ગેહ.

ઉજરયેઘરિનાઈ અપઝોને, અપહે રથવે યસ્નાઈય, વહ્મા-
ઈય, ફનઝોઘાઈય, ફસસ્તયઝેય; ક્રાદત્ વીરાઈ દખ્યુમાઈય, અપ-
ઝોને અપહે રથવે યસ્નાઈય વહ્માઈય, ફનઝોઘાઈય, ફસસ્ત-
યઝેય.

અર્થ:—અશોધનો વખત અશો ઉજરન (કે જે વખતે) ફરાદદર વીર
(ઝેટલે માણસોને આરામ લેવાને માટેનું) તથા દખ્યુમ (ઝેટલે શહેરના
વડની હકુમતનું કામ ચાલે છે તે વખતમાં ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને
માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશનુદી અને વખાણ કરવાને

સુરજ આથમે ત્યારથી તે રાતનાં ૧૨ વાગ્યા સુધી

અધવિસ્ત્રેમ ગેહ.

અધવિસ્ત્રેમાઈ અધખિગયાઈ, અપઝોને અપહે રથવે,
યસ્નાઈય, વહ્માઈય, ફનઝોઘાઈય, ફસસ્તયઝેય, ક્રાદત્ વીરપામ
હુજયાઈતેઝે જરથુશત્રોતેમાઈય, અપઝોને અપહે રથવે યસ્ના-
ઈય, વહ્માઈય, ફનઝોઘાઈય, ફસસ્તયઝેય.

અર્થ:—અશોધનો વખત અશો એવેસ્ત્રેમ (કે જે વખતે) ફરાદદ
વીરપામ હુજઆઈતી (ઝેટલે તમામ પ્રાણી માત્રને આરામ લેવાનું) તથા
જરથુશત્રોતુમ (ઈઆને વડા ધર્મગુરના અધિકારને લગતું કામ ચાલે છે)
(તે વખતમાં ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ
ખશનુદી અને વખાણ કરવાને.

રાતના બાર વાગાથી તે બામદાદ સુધી

ઉશહિન ગેહ.

ઉપહિનાઈ અપઓને અપહે રથવે ચસ્નાઈચ, વહ્નાઈચ, ફનઓથાઈચ, ફસસ્તયઓચ; બેરેજયાઈ નમાન્યાઈચ, અપઓને અપહે રથવે ચસ્નાઈચ, વહ્નાઈચ, ફનઓથાઈચ, ફસસ્તયઓચ.

અર્થ:—અશોઈનો વખત અશો ઉશહિન (કે જે વખતે) બેરજયા (એટલે ઘરને સાફસુફ કરવાનું) તથા નમાન્ય (એટલે ઘર ધણીના અધિકારને લગતું કામ ચાલે છે તે વખતમાં ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, અને વખાણ કરવાને.

સઓપહે અપ્યેહે, તખમહે તનુંમાંથાઈ, દરપિ દઓશ આહૂઈરયેહે, ફનઓથ ચસ્નાઈચ, વહ્નાઈચ, ફનઓથાઈચ, ફસસ્તયઓચ. યથા અહૂ વઈરયો જઓતા કામે મૂતે, અથા રતુશ અપાત ચિત હુચ કા અપવ વીધવાઓ ઝઓતૂ.

સઓપેમ અપીમ, હુરઓધેમ વેરેધાજનેમ, કાદતગએથેમ અપવનેમ, અપહે રતૂમ યજમઈદે. અહુનેમ વઈરીમ તનુમ પાઈતિ. અહુનેમ વઈરીમ તનુમ પાઈતિ. અહુનેમ વઈરીમ તનુમ પાઈતિ. યથા અહૂ વઈરયો (૧)

અશોઈવાસો સરોશ યજદ જે બેરાવર, માંથરપી તનવાસો અખયખી પમાટે એવાં હક્યારવાસો અને અહુરમજદી તરીકાવાસો છે તેને ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશતુદી તથા વખાણ

કરવાને જોતી 'અથા અહ્વયોની' ખુખી મને જાહેર રીતે કહે: અશો વિદ્વાન જે રાથી છે તે 'અથા રતુશ અપાત ચીત હય' (ની મતલબ) મને જાહેર કરે.

સરોશ જે અશોઈવાસો ખુખસુરત, પ્રતેષમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર, અશો અને અશોઈનો સરદાર છે તેને હમો યાદ કરીએય. અહુનવર આપણાં તનની પાસગાની કરે છે.

કેમ્ ના મજદા મવઇતે પાયુમ્ દદાત્
હિત્ મા દ્રેગવાઓ દીદરેપતા અએનધહે,
અન્યેમ્ ધ્વભાત્ આથસચા મનંધહુસચા
યયાઓ પ્યઓથનાઈશ અપેમ્ થઓશતા અહુરા
તાંમ્ મોઈ દાંસ્તવાંમ્ દએનયાઈ કાવઓચા
કે વેરેથ્રેમ્ જાથ્વા પોઈસેનગહા પોઈ હેન્તી
ચીથ્રા મોઈ દાંમ્ અહૂખિશ રતૂમ્ ચીજ્જદી,
અત્ હોઈ વોહૂ સ્તઓપો જતૂ મનંધહા,
મજદા અભાઈ યભાઈ વધી કભાઈચીત.

અર્થ:—ઓ મજદ ! જ્યારે દર્વિદ મને તથા મારે લગતાઓને દુઃખ દેવાને ધસારો કરે ત્યારે તારા આતશ અને બહમન સિવાય ખીજો કોણ હમારી પાસગાની કરશે, જે બને (એટલે બહમન અને આતશ)ના કામોની મારફતેજ, ઓ અહુર ! અશોઈ પ્રજુલીત થાએ છે. દીનને વાસ્તે તે દાનાઈ તું મને શિખવ. તારા પાસગાની કરનારા સખુનોની મારફતે દુશમનને કોણ મારનાર છે ? બંધે જીંદગીનો ફાયદો મેલવવાને માટે એક દાનાવ ધર્મને વગતો સરદાર જાહેર રીતે તું મને દેખાડ. ઓ મહા જ્ઞાની સાહેબ ! જેનેથી તું આહુય તેને માટે બહમનની મારફતે સરોશ પોંદચો !

પાત-નો તિખાચન્તલ પધરિ મજદાઓસૂચ આરમઘતિશચ
સપેન્ત, નસે દએવો દુક્ષ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો
કકરશતે, નસે દએવો કદાધતે. અપ દુક્ષ નસે, અપ દુક્ષ દાર,
અપ દુક્ષ વીનસે, અપાખધ અપ નસ્યેહિ, મા મેરેનચધનીશ
ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહે.

નેમસચા યા આરમઘતિશ ઇજ્જાચા. અપેમ વોહૂ (૧).
યથા અહૂ વધરયો (૨).

અર્થ:—આબ્તર દેનારાઓથી હમારી સંભાલ લેનાર અહુરમઝદ
તથા સપંદારમદ છે; માટે ઓ દેવદરજ તમો હાંથી દે થાઓ! ઓ
દેવની તોખમનાઓ તમો દે થાઓ! દેવની વાવણીના કામો હાંથી
દે થાઓ! દેવની ખનાવત (એટલે ઉત્પત્તિ) હાંથી દે થાઓ? ઓ
દરજ (એટલે જુઠાઈ) તું દુર દે થા! ઓ દરજ તું દુર નાહસ!
ઓ દરજ તું (હમારાથી) દુર નાશ પામેલો થા! ઉત્તર દિશા તરફ
તું દે થા! અશોધના માર્ગ ઉપર ચાલનારી હાડમંદ પેદાયશોને તું
મારી શકવાનો નથી!

નમસ્કાર હોજો! તે જોને જોઓ છે ભલાં મનની તાબેદારી અને
આબાદી.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જવરેચ આક્રીનામિ સ-
ઓપહે અપ્યેહે તખ્મહે તનુ-માંથહે દરપિ દ્રઓશ્ આહુધરયેહે.
અપેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—સરોશ જે અશો, જોરાવર, માંથરૂપી તનવાલો, મજબુત
હઠયારવાલો અને અહુરમઝદી તરીકાવાલો છે તેની આરાધના, દુઆ,
હીમત અને જોર હું ચાહું છું.

અભાઈ રમેશ્વર અરેનશ્વર, અભાઈ તન્વો દ્રવતાતેમ,
અભાઈ તન્વો વજ્રદરે અભાઈ તન્વો વેરેદ્રેમ, અભાઈ ઈશ્તીમ
પઓઉરશ-ખાધાંમ, અભાઈ આસ્નાંમચિત્ ક્રજઈન્તીમ, અભાઈ
દરેધામ્ દરેધોજીતીમ્ અભાઈ વહિશતેમ્ અહૂમ્ અપેઓનાંમ્
રઓચંધહેમ્, વીરપો ખાધેમ્. અથ જમ્યાત્ યથ આપ્તીનામિ !
અપેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—(જેખી કાઈ અશોઈને માર્ગે ચાલનાર હોએ) તેનું તેજ
તથા ખુરેહ વધો ! તેની તંદરસ્તી તથા તેના તનનું સુખ વધો ! તેનાં
તનની ક્રતેહ તથા તેની પુર સુખવાલી આપ્યાદી વધો ! તેને ત્યાં જાતી
અકલનાં શરજંદ થાઓ ! તેને લાંબામાં લાંબી જીંદગી મલો ! તેને પેલી
દુન્યામાં, અશો લોકનું, રોશનીવાહુ તથા તમામ સુખવાહુ ઉત્તમ
મકાન (એટલે એહસ્ત) મલો ! જેમ હું દુન્યા ચાહુંય તેમ થાઓ !

હુજાધરેમ ખએપજનાંમ્ ખએવરે, ખએપજનાંમ્. હુજા-
ધરેમ્ ખએપજનાંમ્, ખએવરે ખએપજનાંમ્. હુજાધરેમ ખએપ-
જનામ્, ખએવરે ખએપજનાંમ્, અપેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—તેને તંદરસ્તીઓમાની હજાર ઘણી તંદરસ્તી, તંદરસ્તી-
ઓમાની દશ હજાર ઘણી તંદરસ્તી હોએ !

જસ મે અવંધહે મજદ ! જસ મે અવંધહે મજદ ! જસ
મે અવંધહે મજદ ! અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે, વેરેધદનહે
આહુર ધાતહે, વનઇનત્યાઓસ્વ ઉપરતાતો, સમનોખાસ્રહે
વયઓશ ઉપરો કઇરયેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાંત ; અએ-

તલ તે વચો, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તોમઘન્યઓમ, ટ્વાપહે
અધાતહે જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે દરેધો અધાતહે.
અપેમ વોહૂ (૧)

અર્થ:—ઓ મહારાજાની સાહેબ તું મારી મદદે પોહોય ! સુંદર
રૂપના, ખુબસુરત અમ (એટલે હીમતના ફરેસ્તા)ની, અહુરમઝદના
પેદા કીધેલા બેહરામ (એટલે ફતેહમંદીના ફરેસ્તા)ની, વનન્ત ઉપરતાત
(એટલે સર્વોત્તમ ફતેહ આપનાર ફરેસ્તા)ની, રામખાસ્તાર (એટલે સઘલી
બોરાકની વસ્તુમાં લેહજત આપનાર ફરેસ્તા)ની, ઉપર કામ કરનાર
વાએ વેહ જે બીજી સઘલી પેદાયશોમાં સર્વથી સરસ પેદા કીધેલો
(યુવાદ યજ્ઞ છે તે)ની, આએ તારો (એટલે અહુરમઝદનો) વાએ જે
સ્પેનામીનોને લગતો (એટલે તમામ ખલકતની વૃદ્ધિ કરનાર) છે તેની,
કુદરતે નેમી આપેલા કાયદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, બેધીનારે
જમાનાની અને દેર ખુદા જમાનાની (મદદ મને મલો !)

કેરેજેહ મુજ્જદ યુનાહ યુજારેશને રા કુનમ અશહી રવાન
દુશારમ રા ; હમ કેરેજેહ હમા વેહાને હમ્ને કેશવર જમીન,
જમીન પેહિના, રૂદ દરાના, ખુદશીદ ખાલા, ખુન્દીહા બેરસાદ
અશો બેદ ! દેર જી ! અથ જમ્યાત યથ આક્રીનામી !
અપેમવોહૂ (૧) !

અર્થ:—યુનાહ નિવારણ થવાને માટે નેક કામો (એટલે સવાખ)
નો બદલો હું મેલવું, રવાનના પ્યારને માટે (હમેશાં) અશોધ (પ્રમાણે
હું ચાહું); હકત કેશવર જમીનમાં વસ્તા સઘજા નેક લોકોના
સવાખમાં હું પણ હમ સવાખી થાવું, (જે સવાખનો બદલો) આ
જમીનની પોહલાઈ જેટલો, નદીની લંબાઈ જેટલો અને ખુદશીદની
ખુલંદી જેટલો છે, તે પુરતી રીતે (સઘજા નેક લોકોને) પોહચો !
અશો થજો ! લાંબી જીંદગી ભોગવજો ! જેમ હું આ દુઆ ચાહું
તેમ થાઓ !

બાજ જમવાની.

બનામે ચજદે બક્ષાયંદેહે બક્ષાયશગરે મેહેરબાન.
અહુરમજ્દ ખોદાએ. ધયા આત્ ચજમઇદે અહુરેમ મજ્દાંમ
યે ગાંમ્યા અપેમ્યા દાત્, અપસ્યા દાત્ ઉર્વરાઓસચ
વંદ્ઝિહીશ. રઓચાઓસચ દાત્ ખુમીમ્યા, વીસ્પાચા
વોહૂ. અપેમ વોહૂ (૩)

જમી રેહવા પછી હાથ મોહડુ સાફ કરીને નીચે મુજબ
બાજ મુકવી.

અપેમ વોહૂ (૪) યથા અહૂ વધરયો (૨) અપેમ વોહૂ (૧).
અહ્માઈરએશચ—હજ્ઝંધરેમ.—જસમે.—કેરકેમોજ્ઝદ. અપેમ
વોહૂ (૧).

અર્થ:—ચજદાનનાં નામથી (હું આ કલામ શરૂ કરું છું).
અહુરમજ્દ ખુદાએ (પોતાના ખરા બંદાઓની ઉપર) બક્ષેશનો કરનાર,
મારી બક્ષનાર અને મેહેરબાની રાખનાર છે.

અહુરમજ્દને હમો યાદ કરીએચ, જેણે ગોસ્પંદ (એટલે તમામ
જનદારો) તથા અનાજ પેદા કીધો છે, જેણે પાની તથા ખુખીલરેલાં
ઝાડપાન પેદા કીધાં છે અને જેણે રોશની, જમીન તથા તમામ નેક
વસ્તુઓ પેદા કીધી છે.

દીનનો કલમો.

રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અપઓન્યાઓ
દએનયાઓ વંધુલુયાઓ માજદ્ધયસ્નોઈશ. દીને બેહ રાસ્ત,
વ દરોસ્ત કે ખોદાએ બરખદકૂ પ્રેસ્તાદેહ, ઇન હસ્ત કે
જરતોશ્ત આવોરદેહ હસ્ત, દીન દીને-જરતોશ્ત દીને અહુર-
મજદ, દાદેહ જરતોશ્ત. અપઓને અશોમ વોહૂ (૧).

અર્થ:--સચ્ચાઈવાલાં, અહુરમજદે પેદા કીધેલાં અને અશો-
ઈવાલા ધર્મના જ્ઞાનની ઉપર અને બલી માજદયસની દીનની ઉપર
(હું એકરાર લાવું છું).

બેહતર, રાસ્ત અને દુરસ્ત દીન જે ખુદાતાલાએ ખલકના
લોકોનેમાટે મોકલાવી છે (તે દીન) આ છે કે જે જરથોસ્ત લાવ્યો
છે; અને તે દીન તે જરથોસ્તી દીન છે, અને તેજ અહુરમજદી દીન
અને જરથોસ્તી કાયદો છે.

દીનનો કલમો અવસ્તામાં.

(ઇજ્જનેનો હા ૧૨ મો.)

દનઓથ અહુરહે મજ્જાઓ ; અપેમ વોહૂ (૩) કવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-તકએપો (જે જેહ હોએ તે પદે) રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજ્જદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ દએનયાઓ વંધ્રહુયાઓ માજદયસ્નોઈશ દન-ઓથ યસ્નાઈચ વહ્માઈચ દનઓધ્રાઈચ કસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઘર્યો જઓતા કા મે મૂતે, અથારતુશ અપાતચિત્ હચ કા અપવ વીધવાઓ મઓતૂ. યથા અહૂ વઘર્યો (૧)

અર્થ:—અહુરમજ્જદની ખુશીના કામ કરવાને હું પસંદ કર છું. મજ્જદયસની જરથોસ્તી, દેવના તરીકાથી જુદો અને અહુરમજ્જદી મજ્જહપ-વાલો થવાને હું કખુલ્લ કર છું. અશોધના વખત અશો (ફલાની જેહ કે જે જેહમાં ફલાનાનું કામ ચાલે છે તે વખતમાં) મજ્જદએ પેદા કીધેલાં, સર્વોત્તમ સન્ન્યાધવાલાં અને અશોધવાલાં ડહાપજુની અને ખુખી ભરેલી માજદયસની દીનની ખુશાલીને માટે તેની આરાધના, હવ, ખુશતુદી તથા વખાણ ગાવાને (હું ઈકરાર કરું છું). જોતી “ યથા અહુવઘર્યો ” ની ખુખી મને જાહેર કરે (તે મુજબ ચાલવાને હું બંધાઉં છું); અશો-ઈવાલો વિદ્વાન જે રાથી છે તે “ અથા રતુશ અશાતચીત હચા ” ની ખુખી મને સહમજાવે (તે મુજબ ચાલવાને હું બંધાઉં છું).

કસ્તુયે હુમતોઈખ્યસચા હૂખતોઈખ્યસચા હવરશ્તોઈખ્ય-સચા, માંથ્યોઈખ્યસચા વખેધ્વોઈખ્યસચા વરશ્તવોઈખ્યસચા. અધધિગધરચા દધયે વીરપા હુમતાચા હૂખતાચા હવરશ્તાચા.

પદ્ધતિરિચ્યા દઇથે વીરુપા દુશ્મતાચા દુક્કૂખતાચા દુક્કૂવરુશતાચા.
કુરા વે રાહી, અમેપા સપેન્તા, યસ્નેમયા વહેમયા, કુરા
મનંધ્રહા, કુરા વચંધ્રહા, કુરા બ્યઓથના, કુરા અંધ્રહુયા,
કુરા તન્વસચીત અપ્યાઓ ઉશ્તનેમ. સ્તઓમિ અપેમ.
અપેમ વોહૂ ૧

અર્થ:—નેક વિચરાએલા વિચારોને, નેક જોલાએલા સખુતોને અને
નેક કરાએલાં કામોને—મારા વિચારો, સખુતો અને કામોની મારફતે,—હું
વખાણું છું. સઘલા ભલા વિચારો, સખુતો અને ભલાં કામોને હું
સ્વીકારવાને કખુણું છું; તમામ ખુરા વિચારો, ખુરા સખુતો અને ખુરાં
કામોને તજી દેવાને હું બંધાઉં છું. ઓ અમેશાસ્પંદો ! તમેને, આ
આરાધના અને દુઆ, મારા વિચારે વાણીએ, કામે અને અંતઃકરણે
કરી ભેટ આપુછું; (એટલુજ નહીં પણ મારો) પોતાના તનનો જ્વન
(વટીક તમેને અર્પણ કરું છું). સચ્યાધનેજ હું વખાણું છું.

નાઈસીમી દએવો; કુવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશતિશ
વીદએવો અહુર-તકએષો. સ્તઓતા અમેપનામ્ સપેન્તનામ્,
યશ્તા અમેપનામ્ સપેન્તનામ્. અહુરાઈ મજ્જદાઈ વંધ્રહુવે
વોહુમઈદે, વીરુપા વોહૂ ચિનહી, અપાઉને રએવઈતે ખરેનં-
ધ્રહુઈતે યા જી ચીચા વહિશ્તા; યેંધ્રહે ગાઉશ, યેંધ્રહે અપેમ,
યેંધ્રહે રઓચાઓ, યેંધ્રહે રઓચેખીશ રોઈથ્વેન ખાધા.

અર્થ:—દેવોને હું વખોડું છું; મજ્જદયસ્ની, જરથોશ્તી, દેવના તરી-
કાથી જુદો અને અહુરમજ્દી મજ્જહબવાલો થવાને તથા અમેશાસ્પંદોની
સ્તુતી ગાનાર અને અમેશાસ્પંદોની આરાધના કરનારો થવાને હું ઈકરાર

કર્કશું; ભક્ષા, ખુખી ભરેલાં ડહાપણવાલા, અશોધવાલા, તેજ અને ખુરેહવાલા અહુરમઝદને તમામ ખુખીવાલી વસ્તુઓના પેદા કરનાર તરીકે ગણું છું; ખચીત જેથી થણીજ ખુખીવાલી ચીજો છે (તેનો બનાવનાર તેજ એખસો અહુરમઝદ છે) એમ હું કપુલ રાખું છું); જેની (બનાવેલી છે) ગાઓ જેની છે અશોઈ, જેની છે આ રેશનીઓ અને જેનાથી રેશન ગોલાઓ સાથે રેશનીઓ મલેલી છે.

સ્પેન્તામ્ આર્મઈતિમ્ વંદ્ઝહીમ્ વરેને; હા મોઈ અસ્તૂ!
ઉસ ગેઉશ સ્તુયે તાયાખ્તયા હુજંદહતયા, ઉસ માજ્દયે-
સ્તિનામ્ વીસામ્, જયાનગએયા વીવાપતયા.

૨૧ મનએઈખયો રાઓંધાંદે વસે-યાઈતીમ્ વસે-પેઈતીમ્,
યાઈશ ઉપદરિ આય જેમા ગઓખીશ પ્યેન્તી. નેમંંદહા
અપાઈ ઉજ્જદાતા પઈતી અવત્ સ્તુયે, નોઈત્ અહ્માત્ આજયા-
ઓનીમ્, નોઈત્ વીવાપેમ્, દતા માજ્દયસ્તીશ અઓઈ વીસો;
નોઈત્ અસ્તો, નોઈત્ ઉશતાનહે ચિન્માની.

અર્થ:—વૃદ્ધિ કરનારી આર્મઈતી (યાને ખરાંદેલની ધર્મ તરફની તાયેદારી)ને હું પસંદ કરું છું; તે (આર્મઈતી) મારી થાએ ! માજ્દયસ્તાનોના મોહલ્લામાંનાં ગાયદોર (એટલે તેઓની માલમતા) ને ચોરો તથા લુટારાઓથી હું બચાવશ, માજ્દયસ્તાનોના મોહલ્લાઓને ડોઈખી જતનાં નુકસાન તથા દુકાલ વગેરેની આફતમાંથી હું બચાવશ.

મારે લગતાઓ (એટલે માજ્દયસ્તાનો) જેઓ આ જમીન ઉપર માલ મીલકત સાથે રેહનારા છે તેઓને, તેઓની મરજી મુજબનું હરવું ફરવું અને મરજી મુજબનું રેહવું હું આપીશ (એટલે તેઓની સ્વતંત્રતા

મારેથી બનશે તેમ હું સાચવી રાખશ). અશે (દીનદાર લોકો)
ને માટે ખરાં દેવની નમાજે હું આ દુઆ ગુજરશ કે માજદયસ્તાનોને
લગતા મોહલાઓ તરફ આવતું નુકસાન તથા દુકાલની આફત હું નહી
પડવા દેવું, અને તેમ કરવામાં મારાં તન કે બનતની દરકાર નહી કરશ.

વી દએવાઇશ અધાઇશ, અવંધુઇશ, અનરેતાઇશ,
અકો-દાખીશ સરેમ મુયે; હાતાંમ દ્રઓજિશતાઇશ, હાતાંમ
પઓવિશતાઇશ, હાતાંમ અવંધુતેમાઇશ. વી દએવાઇશ,
વીદએવવત્ખીશ વી યાતુશ, વી યાતુમત્ખીશ, વી કહ્યાચીત્
હાતાંમ આતરાઇશ, વી મનેખીશ, વી વચેખીશ, વી પ્યઓથ-
નાઇશ, વી ચિદ્રાઇશ, વી જી અના સરેમ મુયે, યથતા
દ્રેગવાતા રાંદાયન્તા.

અથા અથા ચોઇત્ અહુરો મજ્દાઓ જરથુશ્તેમ અધા
દાયએતા, વીસ્પએપૂ ફાનએપૂ, વીસ્પએપૂ હુન્જમનએપૂ યાઇશ
અપેરેસયતેમ મજ્દાઓસચા જરથુશ્તસચા.

અર્થ:—દેવો જેઓ ઘણા પુરા, ખુબી વગરના, પુરા તરીકાવાલા
અને પુરું જ્ઞાન ધરાવનારા છે તથા જેઓ હસ્તી ધરાવનારાઓમાં ઘણાજ
બુદ્ધા, હસ્તી ધરાવનારાઓમાં ઘણાજ બિગડેલા તથા હસ્તી ધરાવના-
રાઓમાં ઘણાજ ખુબી વગરના છે તેઓની સરદારીને હું ધિક્કારી
કાઢુશ. દેવોની, દેવના તરીકાવાલાઓની, બદુગરોની, બદુગરના તરીકા-
વાલાઓની તથા હસ્તી ધરાવનારાઓમાંના કોઇપણ બદકારોની, સરદા-
રીને મારાં મને, વચને, કામોએ કરીને, બહુર રીતે હું ધિક્કારી
કાઢુશ, તેમજ પુરા અને રંજ પોહચાડનારાઓની સરદારીને પણ હું
ધિક્કારી કાઢુશ.

અથા અથા ચોઘત્ત જરથુશ્ત્રો દઝેવાઘશ સરેમ વ્યાઘ્ર-
વીતા, વીસ્પઝેપૂ ક્રાનઝેપૂ, વીસ્પઝેપૂ હુન્જમનઝેપૂ, યાઘશ
અપેરેસયતેમ મજ્દાઝોસયા જરથુશ્ત્રસયા; અથા અજેમચીત્
યો મજ્દયસ્નો જરથુશતિશ દઝેવાઘશ સરેમ વીઝુયે યથા
અનાઘશ વ્યાઘ્રવીતા યે અપવા જરથુશ્ત્રો.

અર્થ:—જે પ્રમાણે અહુરમજ્દે જરથોસ્તને સવલા સવાલ જ-
વાળો અને સવલી મુલાકાતો જેઓમાં અહુરમજ્દ અને જરથો-
સ્ત વચ્ચે પુછપરછ થઈ હતી તેઓમાં અહુરમજ્દે જરથોસ્તને ફર-
માવું હતું, તેમ જરથોસ્તે, તમામ સવાલ જવાળો અને
તમામ મુલાકાતો જેઓમાં અહુરમજ્દ અને જરથોસ્ત વચ્ચે સવાલ
જવાળ થયા હતા તેઓમાં દેવોની સરદારીને ચિક્કારી કાઢી હતી
તેમજ હું જે મજ્દયસ્ની જરથોસ્તી છું તે દેવોની સરદારીને ચિક્કારી
કાઢીશ તેજ મુજબ કે જે મુજબ અશો જરથોસ્તે ચિક્કારી કાઢી હતી.

યાવરનાઝો આપો, યાવરનાઝો ઉર્વરાઝો, યાવરના
ગાઉશ હુધાઝો, યાવરનો અહુરો મજ્દાઝો, યે ગાંમ દદા,
યે નરેમ અપવનેમ, યાવરેનો અસ જરથુશ્ત્રો, યાવરેનો કવા
વીશ્તાસ્પો, યાવરેના ક્રપઝોરેતા જામાસ્પા, યાવરેનો કસ-
ચીત્ સઝોવ્યન્તાંમ હુધ્યાવરેજમ અપઝોનાંમ, તા વરેનાયા
તકઝેપાયા મજ્દયસ્નો અહીં; મજ્દયસ્નો જરથુશતિશ
કવરાને આસ્તૂતસયા કવરેતસયા. આસ્તુયે હુમતેમ મનો,
આસ્તુયે હૂખ્તેમ વયો, આસ્તુયે હુવરશ્તેમ વ્યઝોથનેમ,
આસ્તુયે દઝેનાંમ વંધ્રઉહીમ માજ્દયસ્નોમ, કસ્પાયઝો-

જેધાંમ, નિધાસ્તપથિપેમ, ખએત્વદયાંમ, અપઓનીમ. યા
હાધતિનાંમ્યા, ખુચેધન્તિનાંમ્યા, મજિશ્તાયા વહિશ્તાયા
સ્તએશ્તાયા, યા આહુધરિશ જરથુશતિશ, આહુરાઈ મજ્દાઈ
વાસ્પા વોહૂ ચિનદ્રી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દય-
સ્નોઈશ આસ્તૂધતિશ. અપેમ્ વોહૂ (૧)

અર્થ:—જે તરીકાના પાણીઓ છે, જે તરીકાના ઉર્વરો છે, જે
તરીકાની નેક પેદાયશવાલી ગાવ (યાને તમામ નેક પેદાયશ) છે, જે
તરીકાનો અહુરમજ્દ છે કે જેણે ગાવ (યાને તમામ પેદાયશ) પેદા
કીધી છે અને જેણે અશો માણસને પેદા કીધો છે; જે તરીકાનો હતો
અશો જરથોસ્ત, જે તરીકાનો હતો કએ ગુસ્તારપ, જે તરીકાના હતા
દ્રશોસ્તર તથા જ્ઞમાસ્પ અને જે તરીકાના જાહેર કામ કરનારા અને
અશોઈવાક્ષા સોસ્યોશોમાંનો કોઈપણ અશો નર છે તથા હવે પછી થશે,
તે તરીકાનો અને તે મજ્દયનો હું મજ્દયસ્ની છું; હું મજ્દયસ્ની
અને જરથોસ્તી છું. હું ઇમાન લાવું છું, મજ્દયસ્ની દીન ઉપર ખરા
એતેકાદથી ઉસ્તવાર રેહવાને અને તેનીજ ઉપર ઇમાનદાર રેહવાને; હું
ઇમાન લાવું છું નેક વિચારેક્ષા વિચાર ઉપર, હું ઇમાન રાખું છું નેક
કરાએલાં કામ ઉપર, ઇમાન રાખું છું માજ્દયસ્ની ભલી દીન ઉપર કે
જે કજીઓ કંકાશ દુર કરનારી, હઠ્યાર છોડવનારી, ગ્રહસ્થપણે રેહ-
વાનો કાનુન શિખવનારી, અશોઈથી ભરપુર અને જે દીનો હાલમાં છે
અને હવે પછી થશે તે સધલી દીનોમાં એ દીન ઘણીજ મોટી,
ઘણીજ ખુશીવાલી અને સર્વોત્તમ છે અને જે દીન અહુરમજ્દી અને
જરથોસ્તી છે. તમામ ખુખી ભરેલી વસ્તુઓનો પેદા કરનાર અહુરમજ્દ
છે એમ હું કમુક્ષ રાખું. આ (ગાર્) માજ્દયસ્ની દીનનું ઈકરાર-
નામું છે.

તૈયાર છે ! તૈયાર છે !!

ખોરેદહ અવસ્તા બેતોમાં

પવીત્ર બંદગી

રંગીન એખારતે

આવૃત્તી બીજી પાના ૨૫૦

જમાં યથા, અશેમ, ગેહો અને તમામ નેઆએશો તથા
હોરમજદ, અરદીએહેશત, સરોસયશત હોદોખત અને સરો-
સયશત વડીનો યુજરાતી તરજુમો બેતોમાં આપવામાં
આવ્યો છે.

તે સાથે અવસ્તામાં આવેલા નામો વગેરેની ખુલાસા-
વાર નોટસ તથા જૂદા જૂદા લખનારાઓના મત આપેલા છે.

કીમત કપડાના સાદા એમ્બોસ પૂડાના ૦-૮-૦

„ ગિલ્ટ „ ૦-૧૨-૦

દી૦ લખમીદાસની કું૦

પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર

પારસી બજાર કોટ, મુંબઈ

પારસી પહેલવાનોના કેઆની નામાં.

કેરસાસ્પનામું—જેમાં ઇરાની જેહાં પહેલ-
વાન કેરસાસ્પની બહાદુરીના વાંચવા તથા આ-
જના પારસીઓને થડો લેવા જોગ દાસ્તાનો છે
કીંમત બે વાલમના

૨-૦-૦

દારાખનામું—જેમાં સાનશાહે દારાખનો
અધ્યાસ કરવા લાયક હેવાલ છે. કીંમત ૩૦ ના
કપડાનાં એમ્બોસ પૂઠાનો

૧-૦-૦

ફરામરોજનામું—જે મધે ઇરાની પહેલ
વાન ફરામરજે બતાવેલી સેંકડો બહાદુરીઓ
સાથે હિંદ સરજમીનમાં કીધેલી ચડાઈ તથા
ફતેહનો જાણવાજોગ હેવાલ છે. બે વાલમનાં સાથે

૧-૮-૦

બહમનનામું—જેમાં આ જુલમગાર
પાદશાહે જાણુલી પહેલવાનો પર ગુજરેલા જાણુન
જુલમનો જાણુવા જોગ હેવાલ છે બેવાલમની
કીંમત ૩૦ ૧, કપડાંના ગીડટ પૂઠામાં

૧-૮-૦

શ્યાવક્ષનામું—ગુજરાતી કવીતામાં રચાયલું
તે એરવદ તેમુરસ દીનશાહાજી અંકજેસ્વરીઆ
એ નોટ સાથે પ્રગટ કરેલું.

૧-૦-૦

હીં લખમીદાસની કું

બુક્સેલર્સ અને પબ્લિશર્સ

પારસી બજાર કોટ, મુંબઈ.

જાંદગી જોગવવાની જુગતી.

એટલે જાંદગી અને સંસાર સંબંધી પુરાતન નીતિ ઉપદેશ. કુટુંબો, નિશાળો અને સ્વ સુધારાને લાયક. આ પુસ્તક, પ્રથમ દિગ્દેશના ધર્મગુરના હાથની લખેલી પાંચી ઉપરથી એક ચીનાઈ દિલસૂઝે ચીનાઈ ભાષામાં રચ્યું હતું તેનો ઈંગ્રેજી તરજુમો થયો હતો તે ઉપરથી ગુજરાતીમાં બનાવનાર મરહુમ મીંડાલાભાઈ દુરામજી રાંદેલીયા (આવૃત્તી બીજી) કીમત રૂ. ૦.૦૦.

અદા વિરાડ નામું.

જરથોસ્તી ધર્મની પવીત્રતાની સામેની આપનાદું આ નામીયું લખાણ દરેક પારસી કુટુંબમાં જોડાણપણે વેચાય તથા તેમાં સમાવેલી નીતીની બાબદો, ધર્મસંબંધી એકાદ સાથે દરેકના દિલમાં હશે એવી રીતે પ્રગટ કરેલું છે. તે સાથે “જોસ્તે ફરયાનો” નામની કેતાબનો તથા “હાદોખતનશક” નામની કેતાબનો તરજુમો આપ્યો છે તથા “એકવીસ નશક”ની બાબદ પણ દાખલ કરીધેલી છે. કીમત ફક્ત રૂ. ૧.

જરથોસ્ત નામું

કીમત રૂ. ૧.૦૦

